

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
2 Пж 2421/18
21.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Горана Савића, председника већа, судије Вере Тешић и судије Бранке Жерајић, чланова већа, у правној ствари тужиоца предузеће за промет роба и услуга "САМУ" д.о.о. из Београда, ул. Сремских бораца бр. 2-х кога заступа адвокат Жељко Комазец из Београда, против туженог "CATERING & BAKE RS" Предузеће за производњу, трговину и услуге д.о.о. из Београда, ул. Димитрија Туцовића бр. 7, кога заступа Марко Здјелар, адвокат из Београда, ради дуга, вредност предмета спора 5.640,00 динара у поступку по жалби туженог изјављеној против пресуде Привредног суда у Београду П. 3071/17 од 22.02.2018. године, у седници већа одржаној дана 21.11.2019. године, донео је следећу:

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ жалба туженог као неоснована па се **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Привредног суда у Београду П. 3071/17 од 22.02.2018. године, у делу става II којим је обавезан тужени да тужиоцу плати износ од 5.640,00 динара са законском затезном каматом почев од 10.01.2017. године, па до исплате, као и став III изреке.

II ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Привредног суда у Београду П. 3071/17 од 22.02.2018. године, у делу става II којим је обавезан тужени да тужиоцу плати законску затезну камату на износ од 5.640,00 динара, почев од 28.10.2016. године, до 09.01.2017. године, као и износ од 20.000,00 динара и **ПРЕСУЂУЈЕ:**

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужени плати законску затезну камату на износ од 5.640,00 динара почев од 28.10.2016. године, до 09.01.2017. године, као и износ од 20.000,00 динара, **као неоснован.**

III ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженом плати износ од 12.000,00 динара, на име трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом у ставу I изреке укинута је решење о извршењу Привредног суда у Београду б И.Ив. 70/17 од 20.01.2017. године у целини. Ставом II изреке усвојен је тужбени захтев па је обавезан тужени да тужиоцу плати износ од 5.640,00 динара са законском затезном каматом почев од 28.10.2016. године па до исплате као и износ од 20.000,00 динара на име накнаде за кашњење у испуњењу новчане обавезе, све у року од 8 дана од дана пријема писменог отправка пресуде. Ставом III изреке обавезан је тужени да тужиоцу плати износ од 70.164,00 динара на

име накнаде трошкова парничног поступка у року од 8 дана од дана пријема писменог отправака пресуде.

Против наведене пресуде благовремену и дозвољену жалбу изјавио је тужени због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. У образложењу жалбе указује а је побијана одлука захваћена битном повредом поступка из чл. 374. став 1 и 2. тачка 12. а у вези чл. 153, 156 и 484. Закона о парничном поступку. Да је међу странкама закључан Уговор о продаји робе те да је тужилац иницирао више поступака и у свим поступцима је тражио накнаду за кашњење која је плаћена на који начин тужилац по истом правном основу из једног уговорног односа злоупотребом права потражује накнаду по више рачуна, да сви поступци заједно који су иницирани против туженог не прелазе износ од 30.000,00 динара а да је дуг плаћен након подношења предлога за извршење. У овом поступку тужилац није доставио писани доказ да је туженом уручен рачун због чега се тужени и не налази у доцњи. Оспорава право тужиоцу на наплату накнаде за састав три образложена поднеска у износу од укупно 18.000,00 динара обзиром да се ради о саставу поднесака који нису били нужни за вођење поступка, а првостепени суд чињеницу када је фактура примљена код туженог утврђује на основу изјава сведока, иако се у привредним споровима чињенице доказују писаним доказима. Предлаже да другостепени суд укине првостепену пресуду одбије захтев тужилаца или да исту укине и врати првостепеном суду на поновно суђење.

Одговор на жалбу није поднет.

Испитујући законитост и правилност првостепене пресуде у границама одређеним чланом 386. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011, 49/2013 – одлука УС, 74/2013 – одлука УС и 55/2014), Привредни апелациони суд, као другостепени, налази да је жалба туженог делимично основана.

У првостепеном поступку нису учињене апсолутно битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1- 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности.

Није учињена ни битна повреда поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку. О битним чињеницама дати су јасни разлози и пресуда нема таквих недостатака због којих њена правилност не би могла да се испита.

Из списка предмета произилази да је поступак инициран подношењем предлога за дозволу извршења на основу веродостојне исправе дана 10.01.2017. године на основу које је тужилац иницирао наплату износа од 5.640,00 динара по рачуну бр. 7135 од 20.10.2016. године и отпремнице бр. 134672 од 18.10.2016. године по којој је туженом достављена опомена 14.12.2016. године. На основу приговора извршног дужника, који је оспорио потраживање наводећи да исто није настало обзиром да је у рачун унет неистинит садржај, решење о извршењу Привредног суда у Београду Ив 70/12 од 20.01.2017. године укинута је у делу у којем су одређени средство и предмет извршења и поступак је настављен као по приговору против платног налога.

Пред првостепеним судом је утврђено да је тужилац рачуном бр. 7135 од 20.10.2016. године задужио туженог на име плаћања износа од 5.640,00 динара а на основу испоручене робе која је извршена у ул. Гаврила Принципа бр. 44 по отпремници бр. 134672. Отпремница је оверена и печатирана од стране тужиоца. У делу рачуна за потпис примаоца робе нема потписа ни печата туженог. Међутим, првостепени суд је из изведених доказа утврдио да је пословни однос тужиоца и туженог био такав да су радници туженог приликом пријема отпремнице исте потписивали али да рачуне нису ни потписивали ни печатирани, али су их примали и тужени је исте плаћао, те је утврдио да је тужилац издавао и друге рачуне на исти

начин и по истом принципу које је тужени плаћао. Првостепени суд је такође утврдио да је тужилац фактуру која чини предмет овог поступка књижио у својој пословној евиденцији и за исти платио припадајући ПДВ што говори у прилог основаности тужбеног захтева. По ставу првостепеног суда тужилац је испоручио тужбеном робу наведену у предметном рачуну и отпремницу а тужени је и робу и отпремницу примио, како је наведено у тужби. Првостепени суд је ценио да у поступку вештачења вештак навео да отпремница и рачун на начин како су издати не представљају финансијски документ на основу кога се може недвосмислено констатовати да је роба испоручена односно да је заснован дужничко поверилачки однос, као и да постоји дуг туженог по том основу обзиром на нечитак потпис испоручиоца робе и примаоца робе. Међутим, по ставу првостепеног суда наведено мишљење није од значаја за другачију одлуку суда, обзиром да је суд на основу резултата целокупног доказног поступка утврдио да је туженом испоручена роба од стране тужиоца и да су радници туженог примили и отпремницу и робу, као и да је без утицаја на другачије одлучивање и навод туженог да наведену фактуру није евидентирао у својој пословној документацији. Сходно изнетом првостепени суд је на основу чл. 17. и чл. 262. у вези чл. 277. Закона о облигационим односима, обавезао туженог да тужиоцу плати износ од 5.640,00 динара са каматом од 28.10.2016. године. Такође, првостепени суд је и обавезао туженог да тужиоцу плати износ од 20.000,00 динара на име кашњења у испуњењу новчане обавезе применом чл. 3 као и чл. 5 став 1. Закона о роковима у измирењу новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама налазећи да је тужилац током поступка доказао да је тужени каснио у измирењу обавезе по испостављеном рачуну, да је валута плаћања 27.10.2016. године те да тужени није у року од 60 дана од дана доспелости обавезе измирио наведено потраживање.

Правни став првостепеног суда прихвата и Привредни апелациони суд у делу који се односи на потраживање тужиоца према туженом у износу од 5.640,00 динара, и жалбеним наводима није доведена у сумњу правилност и законитост побијане одлуке.

Жалбени наводи којим се побијана одлука оспорава због погрешно утврђеног чињеничног стања нису цењени од стране Привредног апелационог суда, јер се у спору мале вредности, из члана 468. Закона о парничном поступку, пресуда може побијати само због битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. и због погрешне примене материјалног права, како је то прописано чланом 479. Закона о парничном поступку.

Међутим, основани су жалбени наводи тужиоца да је првостепени суд погрешно оценио исправе које су саставни део процесне грађе у овој правној ствари и из чињеница које је утврдио у току парнице извео неправилан закључак о постојању других чињеница, па како је своју одлуку засновао искључиво на исправама које је погрешно оценио и како је извео неправилан закључак о постојању других чињеница на којима је засновао своју одлуку и како је погрешно применио материјално право, то су се по оцени Привредног апелационог суда стекли услови да се првостепена пресуда у преосталом делу преиначи.

Пред првостепеним судом је утврђено да је тужилац рачуном бр. 7135 од 20.10.2016. године задужио туженог на име плаћања износа од 5.640,00 динара а на основу испоручене робе која је извршена у ул. Гаврила Принципа бр. 44 по отпремници бр. 134672. Рачун је оверен и печатиран од стране тужиоца. У делу рачуна за потпис примаоца робе нема потписа ни печата туженог. Отпремница је оверена и печатиран од стране тужиоца, а у делу пријам пробе постоји потпис, за који је првостепени суд утврдио да је потпис радника туженог, без датума пријема робе. Из изјава сведока првостепени суд утврђује да је тужени примио рачун, отпремницу и

робу. Међутим, Привредни апелациони суд не може из утврђеног чињеничног стања прихватити закључак првостепеног суда да је тужени у доцњи. Првостепени суд је неспорно утврдио да је тужени примио робу и рачун, али Привредни апелациони суд не прихвата правни закључак првостепеног суда да је тужени у доцњи пре иницирања поступка. Из изјава сведока се не може закључити да је рачун и роба примљени дана 20.10.2016. године, из чега би следило да је тужени у доцњи од 28.10.2016. године. Рачун носи датум 20.10.2016. године, а тужилац има право на законску затезну камату од дана доласка туженог у доцњу. Из изведених доказа, погрешно је првостепени суд закључио да је тужени у доцњи од 28.10.2016. године, јер то не произлази ни из једног доказа који је првостепени суд извео, а што је тужени и оспорио. Сходно изнетом Привредни апелациони суд налази да је првостепени суд извео погрешан правни закључак из утврђеног чињеничног стања, да је тужени у доцњи од 28.10.2016. године. Из утврђеног чињеничног стања, Привредни апелациони суд налази да је тужени неспорно у доцњу од дана подношења предлога за извршење а то је од 10.01.2017. године, због чега је побијана одлука у делу досуђења законске затезне камате преиначена, па је одбијен тужбени захтев за исплату законске затезне камате на износ од 5.640,00 динара почев од 28.10.2016. године, до дана 09.01.2017. године, сходно члану 228. у вези члана 231. став 2. Закона о парничном поступку.

Преиначена је и одлука у делу којим је тужени обавезан да плати тужиоцу износ од 20.000,00 динара, сходно члану 3. и члану 5. Закона о роковима измирења новчаних обавеза налазећи да тужилац није доказао испуњеност законских услова за наплату наведене накнаде, а то је да тужени није у року од 60 дана од дана доспелости обавезе измирио новчану обавезу у комерцијалним трансакцијама, обзиром да тужилац није доказао да је даном подношења предлога за дозволу извршења на основу веродостојне исправе протекао рок од 60 дана за измирење наведене обавезе.

Имајући у виду да је тужени успео у поступку по жалби, то су му у складу са чланом 165. став 2. Закона о парничном поступку, досуђени трошкови за састав жалбе од стране пуномоћника адвоката према АТ у износу од 12.000,00 динара, по опредељеном трошковнику туженог.

Сходно изнетом одлучено је као у изреци применом чл. 390. и члана 394. став 1. тачка 3. Закона о парничном поступку.

БЖ/ЖГ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Горан Савић с.р.

За тачност отправка